

כּי תשֶׂא

מתוך ספר לקוטי הלכות

ל.ב. א וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשֵׁשׁ מִשֶּׁה

עָקַר חֶטָּא הֶעֱגַל הָיָה עַל-יְדֵי שְׁפָגְמוּ בְכָבוֹד מִשֶּׁה וְתַלְמִידָיו, עַל-יְדֵי שְׁלֹא הָאֲמִינוּ שְׁגַם אַחַר הַסְּתַלְקוֹת מִשֶּׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצְּדִיק הָאֲמֵת, גַּם אַחֲרֵיכֶן דְּבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים לְעַד וְצָרִיכִין לְקַיֵּם דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ לְנֶצַח תְּמִיד, כִּי דְבָרָיו הֵם דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים אֲשֶׁר הֵם קִיָּמִים לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (ישעיה מ): וְדַבֵּר אֱלֹקֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם, כִּי עָקַר פְּגַם הֶעֱגַל הָיָה, שֶׁהָיוּ סְבוּרִים שֶׁכָּבַר מֵת מִשֶּׁה, כְּמוֹ שְׁפָרַשׁ רַש"י עַל פְּסוּק (שמות לב): וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשֵׁשׁ מִשֶּׁה וְכו'.

וְאִזּוֹ אָמְרוּ לֹא-הָרִין קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מִשֶּׁה הָאִישׁ לֹא יָדְעָנוּ מִה הָיָה לוֹ, הֵינּוּ שְׁעָשׂוּ עֲצָמָם כְּאֵלוֹ אֵינָם חוֹלְקִים עַל מִשֶּׁה בְּעֲצָמוֹ, רַק הֵם אוֹמְרִים שְׁעִנֵּן מִשֶּׁה אֵינָם יוֹדְעִים מִה הוּא, בְּחִינַת: כִּי זֶה מִשֶּׁה הָאִישׁ לֹא יָדְעָנוּ וְכו', רַק עֲתָה שֶׁכָּבַר מֵת לְדַעְתָּם, צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ אַחַר בְּמִקוּמוֹ. וְנִבְּכוּ בְּדַעְוֹתֵיהֶם הַמְּשֻׁבָּשׁוֹת עַל-יְדֵי זֶה בְּעֲצַת רֹאשֵׁי הָעָרֵב רַב שֶׁקְּבָלוּ אוֹתָם עֲלֵיהֶם לְרַב וְלֹרֵאשׁ, מִחֲמַת שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים עַל-יְדֵי שְׁמוֹת הַטְּמָאָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רְבוּתֵינוּ ז"ל (תנחומא כ"ב) כִּי תִשָּׂא (ט), שֶׁהָיוּ שֵׁם יוֹנוֹס יוֹימְבָרוֹס, שֶׁהֵם הִשְׁלִיכוּ הַשֵּׁם לְתַנּוּר הָאִשׁ וְכו', עַד שְׁאָמְרוּ: קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ.

וְעָקַר חֶטָּאָם וְטַעוֹתָם הָיָה הָיָה עַל-יְדֵי שְׁלֹא הָאֲמִינוּ בְּמַה שֶׁלִּפְנֵיהֶם אָמַת בְּרוּר יוֹן וּמִתְקַן, שֶׁהוּא תוֹרַת מִשֶּׁה אָמַת שֶׁקְּבָלוּ בְּסוּמִן, וְעִדְדִין תַּלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים קִיָּמִים, שֶׁהֵם: אֶהְרִן וְחֹזֵר וְיִהוֹשֶׁע וְכו'. וְאֶפְלוּ לְפִי טַעוֹתָם שְׁמַת מִשֶּׁה, הָיָה לָהֶם לִילֵךְ לְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים וְלִשְׂאֵל מֵהֶם הַדָּרֵךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ, אֲבָל רֹאשֵׁי הָעָרֵב רַב הִטְעוּ אוֹתָם, עַד שֶׁמָּאָסוּ בְּתוֹרַת מִשֶּׁה, שֶׁכְּתוּב בָּהּ בְּפָרוּשׁ: לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְכו', וּבְחָרוּ לִילֵךְ בְּעֲצַת רֹאשֵׁי הָעָרֵב רַב וְעָשׂוּ אֵת הֶעֱגֵל וְלֹא רָצוּ לְצִיַּת אֵת תַּלְמִידֵי מִשֶּׁה שֶׁמְחוּ בָּהֶם עַל זֶה וְהָרְגוּ אֵת חוּר, עַד שֶׁנִּתְּרָא אֶהְרִן מֵהֶם וְהִכְרַח לַעֲשׂוֹת חֶפְצָם שְׁלֹא יִהְרֹגוּהוּ חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם תַּקְנָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רְבוּתֵינוּ ז"ל (סנהדרין ז). (הלכות בשר וחלב ה' – כ"ב)

ל.ב. כג. לֹא יָדְעָנוּ מִה הָיָה לוֹ

כֹּל-מַה שְׁחֻזְקִים יוֹתֵר בְּאֲמוּנַת הָרָצוֹן, הֵינּוּ לְהָאֲמִין וְלִידַע שֶׁהַכֹּל מִתְּנַהֵג רַק בְּרָצוֹנוֹ יִתְבַרֵךְ, בּוֹדָאֵי מִתְחַזֵּק יוֹתֵר רָצוֹן הָאָדָם לַעֲשׂוֹת רָצוֹנוֹ יִתְבַרֵךְ וְלִבְשֵׁל רָצוֹנוֹ מִפְּנֵי רָצוֹנוֹ יִתְבַרֵךְ, וְלִהְיוֹת לוֹ עַל-כָּל-פְּנִיָּם כְּסוּפִין

בס"ד

השבת של רבי נחמן רבני נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

גיליון מס' התחתי"ז

ורצונות חזקים לעבודתו יתברך, אשר זה עקר היקדות פידוע.

אך על-ידי התגברות הבעל-דבר נחשך ונפגם אצלו אמונת הרצון, ועל-ידי-זה נחלש גם הרצון שלו דקדושה, ונופל לרצונות אחרים, לתאוות וכיוצא. אך מחמת שאף-על-פי-כן כבר היו צדיקים הרבה בעולם, שגלו אמונת הרצון לעין כל על-ידי האותות והמופתים וכו', אשר עשה משה ושאר הנביאים והזקנים והצדיקים הבאים אחריו, עד אשר אי אפשר לכפר חס ושלוש בהרצון לגמרי. אך עקר פח הבעל-דבר ללחם עדין עם חלושי כח שבישראל הוא רק על-ידי שמטיל ספק ברצון, ומוזה נמשכים כל ההתרחקות והנפילות של אותם שהתחילו קצת לגשת אל הקדש ואחר-כך נפלו מזה, הכל מחמת ספקות הנ"ל, שהבעל-דבר מטיל ספק בלבו כאלו אין לו עוד תקוה לשוב אליו יתברך, וכאלו אינו פועל עוד כלום ברצון הטוב, חס ושלוש, עד אשר על-ידי-זה מתרשל גם-כן ברצון הטוב, וקשה וכבד עליו להמתין ולצפות כל-כך לישועת השם. כי מי שרוצה להמשיך על עצמו אמונת הרצון, ולמלאות כל חסרונותיו רק על-ידי זה, הוא צריך להמתין ולהמתין, בבחינת (איכה ג) "טוב יחיל ודוּמָם לְתַשׁוּעַת ה'".

וכל זה אם הוא חזק באמונת הרצון בודאי גמור, אבל על-ידי הספקות הנ"ל, אזי מטה ידו ונלאה מלהמתין כל-כך, עד שיוכל לבוא על-ידי-זה לנפילה גדולה כנ"ל. ומוזה היה כל טעות הערב רב עד שעשו את העגל, כי ראו כי בשש משה, והם לא רצו להמתין, וכל זה מחמת הספק ברצון. וזה שאמרו: "כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו" לא ידענו דיקא, בחינת ספקות. והתקון לכל זה, לחזק אמונת הרצון, הוא לתן צדקה הרבה פעמים, בחינת "נתון נתון" אפלו מאה פעמים, כי התגברות הבעל-דבר בענין השלל הספקות וחלישות אלו הם כמעט בלי שעור, וצריכין לחזק את עצמו כנגדו בכל פעם, ועקר ההתחזקות על-ידי צדקה (הלכות ברכות השחר ה' - אותיות ל' ל"ד לפי אוצר היראה - יראה ועבודה - ח')

סיפור השבוע

נכני אור

שש נמצא במגלת סתרים זה המעשה, מענין ספר אלים. והוא ספר יקר מאד שחברו איש אלקים רבי יוסף קאנדיא ז"ל. בימיו נתקבצו חמש מאות תלמידים מפלגי תורה, והתחילו ללמוד בספרי חקירה ובמורה נבוכים עד שנתפקרו וכפרו באלקים חיים ואמרו שהעולם וכו' ואין השגחת אלקים על העולם חס ושלוש. ויבאו כל התלמידים הנ"ל להצדיק רבי יוסף קאנדיא ז"ל שגם הוא יסכים עמיהם על הדבר הרע הזה. והצדיק הנ"ל כששמע הדבר הזה אחרתו פלצות. והתחילו להראות ראיות ולהתנבח עמו, ולא היה יכול להשיבם מדבר הזה.

שש ויען ויאמר להם תנו לי איזה זמן ואשיב אתכם. ויתנו לו איזה זמן והלכו להם. והצדיק הנ"ל שלח אגרות לכל הרבנים הגדולים שיבאו אליו מהרה. ויבאו אליו. ויספר להם הדבר הנ"ל, ויתפללו כלם אל ה' ויצומו לילה יום, וגם הצדיק הנ"ל נפל על פניו ארצה שלשה ימים ושלוש לילות לחם לא אכל ומים לא שתה.

שש אחר השלשה ימים ויקם מהרה מעל הארץ, ויאמר: "עת לעשות לה' הפרו תורתך". ויקח עט סופר בידו ויכתב בלי מרגוע לא אכל ולא שתה לא למד ולא התפלל רק כתב בעט סופר, ויחבר את הספר הנ"ל הנקרא ספר אלים, ואחר כך כשבאו כל התלמידים ויקח את הספר הנ"ל ויתן בידם, ועם הספר הזה נצח אותם (פי שם יש כל החכמות וראו חכמתו ואף על פי כן מאמין בן נראה לי) ונעשו כלם צדיקים גמורים.

"אלא יוצאים"
 "אלא יוצאים"
 "אלא יוצאים כאלו"
 "מה זה מרסלם!!!"

**הזכות
ההפצה
המתנה**

הזכות להכניס את

אור רבנו

בכל שולחן שבת,

ולקחת חלק בפרסום

רבי נחמן מברסלב בעולם

והמתנה ...

לפרטים התקשרו

052-7146196

הרבים, ובפרט על-ידי פגם הברית, הפל תהיה מכרחת להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה חיש קל מהרה, ויקים מהרה מקרא שכתוב, חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל. ותהיה מכרחת הסטרא אחרא והקלפה לתן הקאות הרבה בכל-עת ובכל שעה, עד אשר תקיא ותוציא גם עצמות חיותה ממש מקרבה ובטנה, כמו שכתוב, מטה עזך ישלח ה' מציון רדה בקרב איביך.

● ויתגירו גרים רבים אמתיים ויתוספו על עמך ישראל, ויבירו כל אמות העולם כח מלכותך, וידעו כלם כי אתה הוא ה' לבדך עליון על כל הארץ. ויתגדל ויתקדש ויתרומם ויתנשא ויתעלה כבודך על כל באי עולם, וכל בני בשר יקראו בשמך, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, כלם כאחד יתנו כבוד והדר לשמך, וכבוד ה' ימלא כל הארץ. ויתפרסם ויתגלה אלקותך ואדנותך לכל באי עולם, ויהיה רעש גדול ופרסום שם כבודך בין כל בני אדם, וישמעו רחוקים ויבואו ויבירו כח מלכותך. (לקוטי תפילה ב, מתוך תפילה ח)

בקדשה גדולה, ותצילני מבלבול הדעת ומכסילות וממחשבות רעות. ואזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בכל-עת בקדשה גדולה, ולא אניח לכנס בדעתי ומחשבותי שום מחשבה חיצונה זרה כלל.

● ותשמרני ותצילני תמיד ממחין דקטנות, ותשפיע ותמשיך עלי תמיד מוחין דגדלות, ויהיה שכלי הולך וגדול בכל-עת בקדשה ובטהרה גדולה. ואזכה ברחמיך הרבים, לזכך ולטהר ולקדש את כל השלשה מחין שלי שבשלשה חללי הגלגלת שהם, חכמה בינה ודעת, עד אשר השלשה מחין שלי יהיו לי מחצות פרוסות בפני התאנה הרעה הכלליות שהוא תאנות נאוף:

● ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיק אמתי גבור ובעל כח גדול, אשר יקנא קנאת ה' צבאות, ויתפלל לפניך תפלה בבחינת דין, בכח וגבורה גדולה דקדשה, ויעשה פלילות עמך כמו פנחס בעת שקנא על מעשה זמרי, כמו שכתוב, ויעמד פנחס ויפלל ותעצר המגפה.

● ותעורנו בזכות וכח תפלת הצדיק הבעל כח להכניע ולשבר ולבטל תאנות נאוף מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. ותחמל על עמך ישראל בחמלתך החזקה ובאהבתך הגדולה, ותתן כח וגבורה לתפלת הצדיק הבעל כח הזה, שתפלתו בבחינת דין תעמד להסטרא אחרא והקלפה בבית הבליעה שלה, עד שתהיה מכרחת הסטרא אחרא והקלפה להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה כל הקדשות שבלעה, וכל הדעת והרחמנות והתפלות וכל מיני ניצוצות הקדשה שבלעה על-ידי חטאינו ופשעינו

הזמח והדעת של אדם הוא מגן בפני תאנות נאוף. כי יש שלשה מחין באדם, וכל אחד ואחד הוא מחצה פרוסה בפני זאת התאנה. כי עקר התגברות זאת התאנה הוא על-ידי רוח שטות, על-כן צריך כל אדם לידע ולזכר זאת, שבכל פעם שרוצים להתגבר עליו ההרהורים אלו, חס ושלום, יברח מיד מהרוח-שטות אל הדעת ויפרס מחצות המחין בפני זאת התאנה, כי הדעת האמתי מגן בפני זאת התאנה כמו מחצה ממש. והבן זאת, כי אי אפשר לבאר זאת, רק כל אחד יבין מעצמו איך לברח ולהסיח דעתו מהרוח-שטות הניל ולהמשיך עצמו אל הדעת שהיא בחינת מחצה פרוסה בפניהם וכו"ל (לקוטי מוה"ר ב' - סעיף ח).

על-ידי פעם ואכזריות נפגם הדעת ועל-ידיה בא תאנות נאוף, חס ושלום, ואזי התפלה בבחינת דין ואזי הסטרא אחרא יונקים ממנה, ואזי צריכין בעל כח גדול שיתפלל תפלה בבחינת דין ועל-ידיה מתקן הכל, עין בפנים (שם ח).

● ... ותשמרני ותצילני מן האכזריות ומן הפעם ומן הקפדות, ואזכה להיות טוב ומטיב לכל באמת כרצונך הטוב, ולא יהיה בלבי שום כעס וקפדות, ולא שום אכזריות כלל, ותשפיע עלי רחמים, שאזכה לרחם על הבריות תמיד כרצונך הטוב ואתה תרחם עלי מן השמים ותשמר את דעתי ומחי ושכלי

